

Izhaja vsako soboto zjutraj. Vsaka druga številka ima poučno zabavno ilustrirano prilogo „Družinski prijatelj“.

Uredništvo „Zarje“ je v Trstu, Via dei Fabbri 2. Tja je treba nasloviti vse rokopise, ki naj se objavijo v listu ali pa v prilogi. Rokopisi se ne vračajo, nefrankirana pisma se ne sprejemajo. V nujnih slučajih se je posluževati telefona tiskarne št. 63*.

ZARJA

Upravništvo „Zarje“ je v Trstu, Via dei Fabbri št. 2. Sprejema naročnine, inserate in reklamacije. Naročnina „Zarje“ s priloženo je za vse leto naprej po pošti K. 6.—, za pol leta K. 3.—.

Posamezne številke po 6 v.

Cena inseratom je 10 vinarjev za enostopno pet t vrsto. Pri večkratnem objavljenju primeren popust. Poštno - hranilnični račun št. 64139.

Boji na predstraži.

Ako se končni uspeh za kako akeijo da meriti po začetnem navdušenju in vncmi za delo potem smemo mirno in trezno proračunati vam, kdaj bomo na Primorskem mogli postaviti na trdnostgrajeni temelj ljudske izobrazbe in gospodarske organizacije političsko zgradbo — pravo ljudsko stranko. Pretekla bodo leta, bili se bodo ljuti boji, toda če nam nasprotniki ne bodo mogli postaviti nasproti kaj enakovrednega, nas ne bodo vstavili na naši poti.

Bodimo hladni računarji! Na kaj pa se naslanjamo nam nasprotni elementi? — Ali jim daje verska misel tiste sile, s katero se edino zamore vkoreniniti kaka stranka v ljudskih središčih? Ugotovljate sicer: mar je našim ljudem vere! Družini narodna ideja. Motite se. Narodna nasprotstva, ki se bodo v Istri pod vplivom novih razmer zdaj preokrenila na čisto drugačno smer, kot so dozda bila, zahtevajo nujno rešitve v demokratiškem ljudskem programu, ki ga dozda nismo poznali. Boj za narodnost se bo iz advokatskih pisarn prešel na kmete, bil se pa bo na gospodarskem polju. Gospodarski in socialni programi se pa vedno nujno snujejo na svetovnem naziranju; so ali krščanskodemokratiški, ali socialistični ali pa liberarno agrarni. Katerega izmed teh pa bo izbralo ljudstvo? Ne odgovorimo — nočemo biti preroki — pozivljamo pa vse, ki so poklicani, da že zdaj pripravijo vse, da se prikrito-liberalno edinajstvo ne prelevi v odkrito-liberalno, kar se bo prejalislej moralo zgoditi!

Tla za delo v krščanskodemokratiškem duhu so na Primorskem zelo ugodna. Kar se je na Štajerskem ob skoro enakih ovirah moglo razviti, to se more tudi na Primorskem. Da je v poštenem primorskem ljudstvu versko čustvovanje sila razvito, to je neutajljivo dejstvo. Le pogledimo v Ricianje! Vkljub mnogoletnemu trudu in rovanju brezverskih elementov niso mogli iz ljudstva izkoreniti verskega čustva. Ateistične kolonije niso mogli napraviti iz Ricianj! Prorokovali so, da napoči po celi Istri slovanski „Los von Rom“ in — niti v Boršt in Boljune in na Katinaro, torej le pol ure stran od Ricianj, ni veter zanesel semena brezverske ljulike!

LISTEK

In našla sta se zopet...

Bila sta sklonjena nad zibelko deteta, ki se je ljubko smehljalo in bilo ljubko z ročicami, uprav kakor bi ležal angelček v nji. Radostnima roditeljima je žarelo lice od sreče, v njunih središčih je bil dan lep in krasen, kakor dan mladega pomladanskega jutra. In ko se je pogled, v kojem je lesketala blaženost, vjel drug z drugim, utripali sta sredi se hitreje, neka nebeška sladkost ju je polnila. Nasmehnivši se ji je djalo on:

„Slavica, ali mi še sedaj ne veruješ?“

Ona pa je oklenila roke krog njegovega vratu in ga poljubila.

„Srečko, moj Srečko, srečna sem... tako srečna!“

Mlad oče je pritisnil mlado mater na se.

„Slavica!“

Dete v zibki se je pa smehljalo... sladko, ljubko... angelček...

In takrat sem vstopil v dom sreče. Hitela sta mi nasproti in mi stiskala roke. Angelček v zibki se mi je nasmehnil, kakor bi bila že stara prijateljca.

„Prav nič ni boječ“, sem dejal.

„Prav nič“, odvrnila je mati in ga zadovoljno gledala.

„Kako mu je pa ime?“ vprašam.

„Vladko“.

Nasprotniki ne sede v nepremagljivih trdnjavah. En duhovnik je bil, en govornik iz Ljubljane in nekaj poštenih fantov — pa so razburili v Škedenju ljudi, ki so menili, da za veke neomajno sede na svojih stoli in zaslugah za narod. Tu treba prijeti! Izobraževalnih organizacij manjka, kakor kruha jih naše ljudstvo potrebuje — snujate jih povsod — ne glede na nasprotstva, snujate v malem obsegu izpočetka, delajte kot mravlje pridni in neobčutljivi za očitke in napade. 90 odstotkov primorskega ljudstva je neorganiziranega in od tega je komaj 30 odstotkov nedovzetnega za demokratiški socialni program na krščanskem temelju. Vse drugo je nedotaknjeno, se z lahkoto da pridobiti samo če so na straži in pri delu tisti, ki so za to v prvi vrsti poklicani! So kraji, kamor nasprotniki nikdar ne pridejo s svojimi nazori, če jih kmalu zavaruje.

26. julija se vrši v Škofiji Loki I. vseslovenski mladeniški zbor. Naberimo več poštenih slovenskih fantov iz celega Primorskega, da gredo na to veliko manifestacijo, ki bo združena s poučnim mladeniškim tečajem! Mladež se bo vnela za organizacijo, za čitanje političkega in izobraževalnega časopisa in za resno, zares ljudsko delo. Postanimo samosvoji in znebimo se enkrat liberalne advokatokracije, ki nam hoče diktirati celo, kaj naj verujemo v najskrivnejšem kotičku srca. Razpimo prapor krščanske ljudske misli — če trdno držimo, ne bodo ga podrle nobene klevete in nasilja!

Ljudske knjižnice.

Skoro da bi imenovali sedanjo dobo nepolitичnega delovanja v Slovenih v dobo ljudskih knjižnic. Ni ga kmalu tedna ali vsaj meseca, da ne bi slišali, da se je tu ali tam osnovala kaka ljudska knjižnica ali vsaj čitalnica. Kakor marsikatero drugo na sebi dobro stvar znajo skriti ljudski sovražniki uporabiti tudi snovanje knjižnic v nemalo škodo naroda.

Knjižnico imenujemo kraj, recimo sobo, kjer je vrejena zbirka knjig z namenom, da se ljudstvu na željo izposojajo v čitanje. Tudi zbirka sama se imenuje knjižnica. Če govorimo o ljudskih

knjižnicah, se razume samo ob sebi, da morajo imeti knjige primerne za ljudstvo, ne pa za gospodo, ki je morda študirala po latinskih in višjih šolah. Ljudske knjižnice so za ljudstvo, ki se je v ljudskih šolah priučilo brati in si tako pridobilo glavni pogoj daljne samostojne omike. Tu sem spadajo torej na deželi kmetje, po trgih in mestih delavci in njihov mlad naraščaj.

Kdo bo še praševal: čemu ljudske knjižnice? Danes sodijo in cenijo človeka po njegovem znanju, a znanje se pridobiva večinoma iz knjig. Čitati mora dandanes, in mnogo čitati, kdor neče veljati za tepca na svetu. Kdor ne zna čitati v sedanjem času, se bo moral res kmalu skriti sramote. Vedno več imamo šol, tako da znajo naši otroci skoro brez izjeme brati, če niso izvanredno nemarni ali trdi. Za starejše ljudi pa, ki niso imeli šol, al pa jih niso mogli obiskovati, se ustanavljajo sedaj takozvani analfabetski tečaji, kjer se naučijo kratkim potom čitati vsi oni, ki niso prej znali. Tako se od dne do dne manjša število ljudi, ki ne bi znali brati. S tem raste seveda tudi želja po čitanju in dosledno potreba ljudskih knjižnic. — Ti hočeš torej čitati in mnogo čitati. Dobro, a predvsem vedi, da je dal Bog kakor povsod, tako tudi v tej stvari kako pravilo. In to pravilo ni drugo, nego zlato pravilo krščanske pravičnosti. Varuj se zla in stori dobro! Pri čitanju torej ne pozabi nikoli tega pravila: varuj se slabih knjig in časopisov, beri samo dobre knjige in časopise!

Slaba knjiga in slab časopis sta za vsakega, pa tudi za kmeta in delavca velika nesreča. Svetlobo imenujeta temo, temo pa svetlobo; — dobro imenujeta slabo, slabo pa dobro. Ne samo to, ampak napeljujeta ga celo počasi na slabo: ne boj se Boga, ne slušaj cerkve, ampak živi prost in delaj kakor se ti ljubi! Dobra knjiga pa ti je dober prijatelj, dober svetovalec, pravi angel varuh, ki ti večkrat kaže do prave sreče pot.

Česa se moramo torej držati pri snovanju ljudskih knjižnic? Slišali smo že iz ust nekaterih krivih prerokov, ki hočejo tudi tržške in okoličanske Slovence po svoje „osrečiti“ z ljudskimi knjižnicami, kako vpijejo: „Prosveta, omika! Izobrazimo, prosvetlimo kmeta in delavca, pa napoči zlata doba! Prosveta se širi s čitanjem, zato treba ljudstvu snovati knjižnice. — Naj ljudstvo čita, mnogo naj čita! V znanju je omika, v znanju je moč!“

S Srečkom sva se poznala še iz mladih nog. In od tedaj sva si bila tudi prijatelja. Prijatelja sva ostala tudi tedaj, ko je vzel vsak od naju potno palico, sva šla v svet, kakor drugi, iskat sreče. Moj Bog, saj življenje itak ni nič drugega, kakor pehanje za srečo, katera se poredno skriva in izmuzava, ter se zopet prikazuje vabljivo. In zopet drvi vse za njo, dokler ne omaga ta ali oni. Le redkokateremu se posreči jo vjeti, a še bolj so redki oni, ki jo znajo držati.

In Srečko je bil eden izmed tistih, ki so lovili, vjeli in zopet spustili.

Sreča... Kake podobe ima sreča v življenju človeka. Tu v kupih zlata, tam v brezskrbnem življenju. Kdo bi vse naštel... A srečen ni nobeden pravzaprav, ker nobeden ne spoštuje njeno sestro, zadovoljnost. V pravi obliki za slehernega je pa končno sreča le bliščeča pena, obrobljena z zlatom. V tem zlatem okvirju sreče je pa navadno shranjen grenki pelin...

Tako smo modrovali včasih.

Beseda sama proizvaja, da hite ljudje po življenja stezi, podobni parnikom na vodi, vlakom in vozovom, ki hite vedno naprej in naprej, postanejo za hip, a potem drvi še z večjo silo po ozkih cestah. Dogaja se, da v tem vrvenju trčijo posamezni vozovi, pa tudi cele karavane druga ob drugo, se razbijajo, padajo... Pridejo drugi, zmenečejo podrtine v stran, ali pa hite preko njih naprej... vedno naprej... In v tem vednem vrvenju se igrajo drame, veseloigre, burke in ža-

* * *

Srca človeška, kakova ste? — Kdo naj vas umeje. V vas se porajajo čustva v različnih merah in oblikah, čustva, ki se menjajo z vsakim vremenom, vžigajo in ugašajo... Večna uganka.

Take zapeljive nauke je nudil tudi tržaški dnevnik svojim vernim čitateljem o priliki zadnjega slovenskega misijona pri sv. Jakobu. Proti takim osrečevalcem slovenskega ljudstva moramo povdarjati: Dobro je, da kmet in delavec čitata, vendar glavno vprašanje je in ostane: kaj naj čitata? S kakimi knjigami naj se napolnijo ljudske knjižnice? Vi pravite: samo da so knjige, samo da se čita — basta! Torej se smejo v ljudske knjižnice sprejeti tudi knjige, ki so več ali manj nasprotno veri in krščanski nramnosti? Morda tudi knjige, ki so za mladino počasen strup? Morda tudi knjige, ki jih je cerkev izrečno prepovedala? Kaj pravite na to? S čem nam garantirate, da se to ne bo zgodilo, če naj se mnogo čita, če naj se vse čita?

To je točka, v kateri se popolnoma ločimo od vas v snovanju ljudskih knjižnic. Hoteli bi slovenskemu priprostemu ljudstvu pomešati med zdravo duševno hrano tudi strup, a mi tega nočemo innočemo. — Pri snovanju ljudskih knjižnic ni glavna reč, da ljudstvo čita, ampak kaj čita.

Želimo, da bi ljudske knjižnice nudile narodu zdravo hrano krščanske resnice in krščanske nramnosti, ne pa da bi se ga s kakim „naprednim“ berilom vodilo naprej v propad! Kjer nam ne nudijo ljudske knjižnice garancije v gornjem smislu, tam jim ne zaupamo prav nič in bomo po potrebi ljudstvo nato opozarjali.

Ustanovni shod „Slov. kat. izobraževalnega društva“ v Škednju.

V nedeljo dne 17. t. m. se je vršil v Škednju ustanovni občni zbor „Slov. kat. izobr. društva“ v Škednju. Takoj ko je g. kaplan Piščanc kot sklicatelj otvoril zborovanje, so prišli v dvorano znani škedenjski kričači, pomnoženi z odposlanstvom edinostlarjev iz Trsta. Prišli so z namenom preprečiti ustanovitev novega društva. Pričeli so kričati, žvižgati in rjoveti, kakor le oni znajo. To so delali med celim zborovanjem. Povdariti moramo, da smo med njimi opazili tudi deželnega poslanca Antona Saneina. Posebno častno zanj pa to gotovo ni.

Po pozdravnem govoru je sklicatelj imenoval za predsednika urednika Cenčiča, kar pa omenjenim kričačem ni bilo prav nič po volji. Jezijo se namreč nad njim, češ, da je baje v „Zarji“ Škedenjce razžalil. Predsednik je takoj spočetkoma opozarjal navzoče, naj bodo mirni, ali pa naj se odstranijo. Na ustanovnem občnem zboru se imajo pravico umešavati le tisti, ki so se vpisali v društvo in tudi taki le v dostojni obliki. Nato je govoril Moškerc iz Ljubljane o pomenu izobraževalnih društev. Njegov govor so kričači in žvižgači vedno pretrgavali z raznimi neumestnimi in neumnimi medkliei. Hotel je čitati in razložiti pravila novega društva, a mu to vsled divjega rjovenja nečlanov ni bilo mogoče.

Zato se je prešlo takoj k volitvi odbora, katelega je predlagal predsednik in kateri odbor je bil soglasno izvoljen. Ker se noben član ni več

lostinke, dogajajo povesti in pišejo romani. Kdo se meni za nje? . . .

K večjemu pride kdo, se malce vstavi, obžaluje . . . in zopet hiti naprej . . . Ali pa se kdo mimogrede poroga nezgodi, smeje obupan, srca in sočutja nima nobeden . . . A ko pade sam, strt in uničen, ječi in zdihuje. Mimo njega drve vozovi, in kakor on prej drugim, tako se sedaj rogajo drugi njemu. In med temi surovinami je težko poiskati žlahtnih sre, med ledom težavno zaslediti blagodejno toploto. Med neštetiimi srei, ki so samo škodoželje, zavist in pohlep, zvijača blagih čustev, dobra in mila. In ta srca tavajo kakor izgubljena, mnoga se tudi s časoma poizgube, ker ni nikogar, ki bi je varoval. Ali se zmeni kdo za nje? Ljubša jim je družba mrzlih sre . . .

Srečko je videl zlato srce med to gnuječo, videl in ga dvignil k sebi. In to zlato srce je vzplamtelo, žarelo kakor kresnica v bajni noči. Tedaj še-le so postali pozorni na ta žar, stegovali umazane roke po njem in z opečenimi prsti preklinjaje šli dalje . . . Zlato srce pa je drhtelo ob strani Srečka, drhtelo in se čutilo varno pri njem. On sam je bil srečen, da je srečal tako srce. Pa niga znal čislati. Prišel je do razpotja in se poslovil . . . Srce je vztrepetalo, zaplakalo . . . Se li bosta spet srečala v življenju? . . . Bo li žarelo, kakor prej? . . .

(Dalje prihodnjič).

priglasil k besedi, je predsednik zaključil ustanovni shod.

To je suho in resnično poročilo o tem shodu. Ko bi hoteli natanko opisati vse, kar so počeli nasprotniki, bi ne prišli do konca. Rečemo le, da take neolikanosti nismo še zlepa videli. Prav s tem neolikanim nastopom, da ne rabimo hujšega izraza, ki nam sili pod pero, — so nasprotniki dokazali, kako potrebni so prave izobrazbe. In namen podati ljudem pravo izobrazbo si je novo društvo stavilo kot svojo glavno nalogo.

Nasprotniki so zahtevali, da se prečitajo pravila. Ali ko je začel g. Moškerc čitati pravila, ga niso pustili govoriti naprej. To je res lepa svoboda. Če bi bilo gospodom res ležeče na tem, da si-šijo resnico, bi bili morali počakati, da se pravila prečitajo do konca in potem naj bi stavili svoje ugovore. Če bi to storili v mirni in dostojni obliki bi se jim gotovo dovolilo. Ali njim je bilo le do tega, da preprečijo ustanovitev društva, kar se jim pa ni posrečilo. Društvo obstoji. — Pravijo, da je mrtvorjeno dete; ali kličanje in žvižganje je vzbudilo to dete v življenje. Pravijo, da so sami otroci; ali ravno mladina je naše upanje in aša bodočnost. Če je mrtvorjeno dete in če so sami otroci, ni li pod vašo častjo, če se takih bojite? Torej vi hočete, da se mladina klati še dalje po cestah brez dela, tako da so primorani mnogi stariši poslati svoje otroke drugam v šole, da se tukaj ne pokvarijo? Sveta dolžnost do našega naroda nam narekuje, da tega ni mogoče dopustiti. Novo društvo ne išče nobene razprtije, ampak želi le mladini največ dobrega.

Naročajte in razširjajte „ZARJO!“

Politične vesti.

ČEŠKI KATOLIŠKI SHOD.

Dne 11. t. m. so se zbrali v Pragi zastopniki čeških katoliških društev in korporacij ter so izvolili pripravljalni odbor za letošnji veliki češki katoliški shod. Za predsednika odbora izvoljen je grof Adalbert Schönborn.

PRAVDA PROTI SLOVAKOM V KOVAČICI.

„Československa korespondence“ naznanja: Petintrideset Slovakov in Slovakinj, obsojenih na 6 let in 8 mesecev, je mirno poslušalo razsodbo; še sami so tolažili sorodnike. Ta razprava je naredila med slovanskimi poslušalci v sodni dvorani globok vtis. Ker se je javni tožitelj zadovoljil z odmero kazni, ne dobijo obsojenci vsled apelacije — večjih kazni. Dne 10. maja je bila zopet mažarska služba božja. Prišli so dva ali trije mažarski evangeliški, ostali so bili kalvini in katoliki — Slovakov ni bilo zraven.

SIENKIEWICZ OBISOJEN.

Sienkiewicz je svoj čas v nekem dunajskem listu zagovarjal Poljake nasproti Bjernsonu, ki jih je dolžil, da zatirajo Rusine. Sienkiewicz je v tem članku obenem trdil, da je bil štrajk rusinskih dijakov v zaporih v Lvovu, kjer so se branili jesti, le komedija, izvršena pri vinu in beefsteaku. To so diaki smatrali za razžaljenje in pesnika tožili. — Razprava se je vršila 18. t. m. Sienkiewicz je bil obsojen na 300 K globe.

VSPETI KRŠČANSKIH SOCIALCEV V AFERI WAHRMUND.

Iz zanesljivega vira se poroča, da je vsled intervencije krščanskih socialcev popolnoma izključeno, da bi Wahrmund letos v Inomostu predaval bodisi cerkveno pravo bodisi kaj drugega. Wahrmund soloh ne pride več v Inomost nazaj, ker ga sploh katoliško dijaštvo, ki je ondi v večini, predavati ne bo pustilo. Marchet namerava Wahrunda spraviti v Gradec.

200 MILIJ. ZA OBRAMBO ITALIJE.

Iz Rima poročajo: Odsek za narodno obrambo je izdal načrt in sestavil spomenico na parlament, v kateri zahteva 140 milijonov za obrambo

severovzhodne meje, Alp in alpskih dolin za zgradbo strateških železnic, 60 milij. pa za obrambo obrežja in reorganizacijo pristanišč ob Adriji.

NOVICE.

n Spremembe v duhovščini. Č. g. Ivan Cosolo kaplan v Oprtiju gre za župnega upravitelja v Materado. Č. g. Miličič Jožef iz Krašice v Gradinje; iz Carsette v Krašico gre č. g. Kociper Ivan; v Opertalji pride č. g. Ig. Marinčič, kaplan v Sovinjaku.

„Edinost“ povdarja v svojem poročilu o nedeljskem shodu v Škednju, da so prišli nasprotniki na shod brez vsake spodbuje in agitacije, zgolj iz radovednosti in ne z namenom, da bi kaj preprečili. To se glasi prav lepo, samo ko bi bilo — res. Mi pa vemo iz pozitivnega vira, da so prišli edino-le iz namena preprečiti ustanovitev novega društva. Tisti gospodje, ki so se iz Trsta pripeljali s tramvajem na shod, so bili malo preglasni in slišale so se iz njihovih ust besede, da naj se porabijo vsa sredstva preprečiti ustanovitev društva. Gospodje, pojdite raje koga drugega farbat, ne pa nas.

n Importirani tujci. — „Edinost“ piše tudi o uredniku Cenčiču, da je iz Ljubljane in da je bil še-le nedavno importiran v Trst. Najprvo vam bodi povedano, da Cenčič ni iz Ljubljane, ampak iz kraja, kjer je vsak človek stokrat bolj pameten kakor ste vi vsi skupaj. Kar se pa tiče importiranja, vas vprašamo, odkod ste pa vi? Ste-li vsi Tržačani? Ali niso importirani gospodje dr. Ribar, dr. Gregorin, dr. Brnčič, celo uredništvo „Edinosti“ itd. itd? Najprvo sebe „eksportirajte“, potem še-le druge.

n Zakaj so skušali razbiti shod? — Glavni vzrok temu je bil, kakor smo že omenili, da bi preprečili ustanovitev novega društva. Drugi, zanje nič manj važen vzrok pa je bil preprečiti, da ne bi ljudstvo izvedelo prave resnice. Zakaj — tega se izvestni gospodje silno boje. Vedo namreč, da ko bo enkrat ljudstvo spoznalo v pravi luči svoje sedanje „voditelje“, jim bo takoj obrnilo hrbet. — Prepričani pa naj bodo „voditelji“, da bomo mi poskrbeli na ta ali oni način, da bodo pred ljudstvom razkrinkani.

n Blagoslovljenje nove zastave. — V Mekinjah pri Kamniku na Kranjskem se bo vršila na Vnebohod Kristusov dne 28. majnika t. l. slavnost blagoslovljenja nove zastave Slov. kat. izobraževalnega društva ter Marijine mladeniške družbe v Mekinjah v proslavo jubilejev našega cesarja, papeža Pija X. in lurske kraljice. — Zastavo bo blagoslovil preč. g. kanonik Sušnik, slavnostni govor pa bode imel državni in deželni poslanec dr. Krek. Pri slavnosti sodelujejo tamburaški zbori in razna pevška društva. Udeležbo je dosedaj priglasilo že mnogo bratskih društev in želeli je, da bi te slavnosti udeležilo vsaj po zastopstvu tudi kakor društvo iz naše škofije. Vsa društva, ki se nameravajo udeležiti slavnosti, naj do 24. majnika naznanijo vsaj približno število udeležencev.

n Tržaška volivna reforma. — Poroča se, da je vlada predlog tržaškega deželnega odbora, t. j. načrt odseka za izpremembo vladne predloge a limine odbila ter dostavlja: „Protipredlog komisije je zelo zvito sestavljen; podoben je vladni predlogi, le nekatere majhne postranske določbe se izpreminjajo. S temi postranskimi dolo bami prideta prvo in drugo volivno telo docela v roke trgovskih tvrdk, dočim je polovica državnih uradnikov izključena; tretje volivno telo pa se izroči popolnoma irendenti, ki lahko do mile volje pomnožuje število volivcev z imenovanjem meščanov; izključuje se kontrolo upravnega sodišča in opušča volivno dolžnost, ki jo zahteva vlada, da bi tako odstranila terorizem iredente. Drzovitost teh zahtev je vladi končno odprla oči. Pričakovati pa je, da deželni zbor svojih zahtev ne bo vzdrževal, kajti iredentistom bi bilo imenovanje vladnega komisarja še neprijetnejše nego oktroiranje volivne preosnove. — In sklepi komisije so plod kompromisa med Italijani in Slovenci! Ali so bili Slovenci slepi? Človek si ne more stvari razlagati drugače, nego da so Slovenci dobro vedeli, da vlada zahtev iredente ne sprejme, pa so zato pritrdjevali, češ: Ne škodi itak nič!

n K napadu na kateheta v Trstu. — V umobolnico San Daniele v Furlaniji so pripeljali Antona Košanca, ki je dne 31. marca t. l. v cerkvi sv. Justa v Trstu napadel in ranil kateheta don Marsicha.

n Značilno imenovanje. — Namestnikom referenta pri prometnem oddelku slovenskega ravnateljstva c. k. državnih železnic v Trstu je imeno-

van mlad revident nacionalec Birhandel z Dunaja. — Mož ne zna niti besedice slovenske in je preskočil vse slovenske revidente in nadrevidente, ki so po večini povsem zmožni vseh treh deželnih jezikov. V obče pomeni to imenovanje škandalozno zasmehovanje vsega slovenskega železničnega uradništva.

n Jubilejskega sprevoda na Dunaju se udeleži nad 20.000 oseb, in sicer bo v zgodovinskem oddelku sodelovalo 4000, v narodopisnem 12.000, v športnem oddelku 5000 udeležencev. V sprevodu bo tudi 4000 konjev in vozov.

n Pevski zbor bratovščine sv. Cirila in Metodija pri Sv. Jakobu uljudno vabi svoje pevce, da se redno udeležujejo pevskega vaja, ki so vsak tork sredo in petek v prostorih, kjer je bil prej policijski komisariat, v hiši gospoda Preloga in sicer od 8—10 ure zvečer. Sprejemajo se tudi nove pevske moči. Pevski zbor namerava napraviti dne 14. junija pevsko zabavo in 18. junija se udeleži procesije sv. R. Telesa. Zato pa p. vci hodite redno k vaju!

n Zavodu sv. Nikolaja so v mesecu aprilu darovali slede i p. n. dobrotniki: Goriška ljudska posojilnica 100 K, hranilnica za Kandijo in okolico 100 K, Vzajemno podporno društvo v Ljubljani 50 K, posojilnica v Kopru 20 K, okrajna hranilnica Škofja Loka 20 K, posojilnica Logatec 20 K. Po 10 K so darovali: Neimenovana v Trstu, Dužnik Štefan iz Hrenovic, Hranil. in pos. v Nabrežini, Hranilnica v Črničah, županstvo Šturje. Avsec, župnik, St. Jur pod Kumom 6 K, županstvo Železniki 5 K, Rodoljubka v Trstu 4 K, Kolarič, župnik na Paki 4 K, Pavlovič, župnik, Suhor p. Metliki 3 K, Šuka iz Barkovelj 3 K, Ogrič Miroslava, Trst 2 K. Vsem darovateljem srčna hvala!

Odbor.

n Sešitki z znamkami. — V udobnost, posebno potujejo ega občinstva, se izdajo v kratkem sešitki, kateri imajo po 3 listke znamk po 5 vin. in eden list znamk po 10 vinarjev. Na ovitku je utisnjen dvoglavi orel. Vsak list vsebuje 6 znamk. Cena takega sešitka znaša 1 K 52 v, od katerega zneska odpade 1 K 50 v na znamke in 2 v na stroške naprave sešitka.

n Osem dni brez hrane. — Parnik „Margheritana“ je opazil v vodah pri Visu jadnico „Beppo“ iz Castellamara, ki je dajala znamenja, da se nahaja v sili. Poslali so ji čoln na pomoč. Na jadnici je bilo moštvo, obstoječe iz 10 oseb, docela izstradano, tako, da ni moglo opravljati najnavednejših opravil na ladji. Kapitan je pripovedoval, da je ladja že 100 dni na potovanju, ne da bi vsled neprestanih viharjev mogla pristati v kako luko. Pred osmimi dnevi so porabili zadnjo hrano. „Margheritana“ je preskrbela jadnico z živili, na kar je ista nadaljevala pot proti Reki.

n Denar po 50 stotink. — Fin. ministrstvo namerava izdati komade po 50 stotink. Ta denar je bil obsežen že v vladnem načrtu leta 1892., a Ogrska je bila proti izdajanju takega denarja. Finančno ministrstvo je ostalo pa pri svojem načrtu in bo skušalo, da ga uresniči, ko se leta 1910 obnovi novčna in vrednostna pogodba z Ogrsko.

n Strašna nesreča v Gorici. V soboto zjutraj so dobili ob železniškem tiru na poti proti pokopališču v Gorici strašno razmesarjeno truplo; desna noga in desna roka sta bili popolnoma odtrgani od telesa, glava vsa razbita, ob tim so bili kosi mesa in možgan. Ponesrečeni je 34letni železniški delavec Franc Batič iz Šempasa. Šel je ponoči z Živinskega trga domov skozi tunel pod kostanjeviškim samostanom, kar ga je ujel tovorni vlak, vlek s seboj in razmesaril. Batič zapuša ženo in otroke.

n Pariški roparji napadli električni voz. — V Rue Lafayette je napadlo 15 pariških roparjev 10. t. m. ob 11. uri ponoči električni voz, v katerem je bil le en potnik, ki so ga oropali in pretepli, dasi sta ga branila voznik in izprevodnik.

Iz okolice.

o Sv. Ivan. — Zaključek letošnjih šmarnic bomo obhajali pri nas zelo slovesno. Popoldne bo ob 3. uri primerni nagovor, nato pa vzdignejo belo oblečene hčere Marijine kip lurske M. B. katerega bodo nesle v procesijo po isti poti kakor gre procesija sv. R. T. Vrnivši se v cerkev bodo pete litanije in zahvalna pesem. K tej izvanredni slovesnosti vabimo posebno vse častilce lurske M. B.

o Slov. kršč. izobraževalno društvo pri sv. Ivanu se tem potom zahvaljuje vsem onim, ki so se odzvali poslani prošnji. Darovali so do sedaj sledeč gospodje: N. N. 10 K, Ukmar Jak 5 K, Warty Jul. 4 K, Špacapan Fr. 4 K, Nedved A. 3 K, Knez Ivanka 2 K, Bareto Maks 2 K, Tul Iv.

2 K, Slamič Ant. 2 K, Sosič Josip 2 K, Jenko Štef. 2 K, Tempesta Al. 2 K, Stržinar Jos. 2 K, Defar Sim. 2 K, Pahor Alojzij 2 K, Trobec Ant. 2 K, N. N. 1 K, Vatovec Antonija 3 K, J. Kopač 20 K, N. N. 10 K.

o Škedenjski Drejač, po imenu Anton Sanci, ki je bil na povelje „Edinosti“ od Škedenjcev izvoljen za deželnega poslanca, se je tudi vmešaval na nedeljskem shodu. — G. poslanec naj raje včasih v občinskem svetu vstane in govori kaj pametnega, kar bo gotovo več koristilo Škedenjem, kakor pa če hodi v družbi takih na shode, kateri hočejo preprečiti ustanovitev takega koristnega društva.

Iz Istre.

i Cerkevni ropi. — V noči na 16. maja so vlomili zločinci v cerkev sv. Petra v Klanec. Polomili so ključavnico velikih vrat štangolinom ali velikim dletom, tako so vlomili tudi vrata tabernakeljna, raztresli so sv. hostije iz ciborija po altarju in ciborij pustili na obhajilni mizi. Odprli so tudi krstnik polomivši ključavnico in odnesli železno žabnico, katera je bila kot zapiralo nad krstno vodo. Odprli so vse predale, v katerih je shranjena mašna oprava, ali vzeli niso nič. Odprli so tudi vrata tabernakeljnov na stranskih oltarjih, pa niso nič vzeli — izven plehaste škrabice na oltarju M. B., v koji se je nahajalo le malo novčičev, ker je bil ta nabiralnik izprazen pred kratkim. Vsa škoda znaša na pokvarjenih ključavnicah 15 K.

Dne 16. maja je šel g. župnik v Prešnico, kjer je bil sv. Ivan Nep. Gredeč mimo znamenja, kateri se nahaja pred vasjo, je opazil, da je odtrgan nabiralnik za miloščino, ves razbit in prazen, železna mreža odtrgana in vržena v bližnjo njivo. G. župnik je naznanil ljudem v Prešnici, kaj da se je zgodilo v župni cerkvi v Klanecu in kaj je opazil pri Preškemu znamenju — povedal mu je cerkvenik, da so tudi v to cerkev vlomili isto noč tatje. S štangolinom so zlomili ključavnico cerkvenih vrat, preiskali vse shrambe, pometali po tleh vso cerkveno opravo, tudi dva keliha sta ležala na tleh, ko je cerkvenik v jutru prišel v cerkev. Cela stvar je naznanjena orožništvu, ki pridno sledujejo zločince.

i Za knjižnico izobr. in podp. društva v Boljuncu so darovali nadalje še sledeči prečastiti gospodje:

Teodor Predloški 5 K, Ivan Apolonio, kapelan sv. Anton (Novi) 3 K, Franc Dimnik, župnik v Begunje, Kranjsko 1 K, Janez Rozman, župnik v Ljubljani 4 K, Ivan Žiganto, kapelan sv. Križ v Istri 2 K, Anton Nedved, župnik, Šterna v Istri 3 K, Tomaž Kajdiž, stolni kanonik v Ljubljani 2 K, Anton Lovšin, župnik, Dobrova pri Ljubljani 2 K, Franc Cvejn, župnik v Borštu 3 K, Julij Warty, župnik v Bazovici 4 K, Štefan Jenko, duhoven, Podgraje 2 K, Dr. Ignacij Žitnik, državni poslanec v Ljubljani 5 K. Pri veseli zabavi društvenih pevcev dne 20. IV. se je nabralo 5 K 40 v. Slavna Hranilnica in posojilnica v Boljuncu 40 K. Vsem darovalcem izreka najsrčnejšo zahvalo

Odbor

i Škandal v stolnici v Pulju. — V petek pri šmarnicah v Pulju so golobradi iredentariji, člani društva „Giovane Pola“ nadlegovali navzoče gospodične na tako ostuden način, da se je nek star gospod, Diminich, izpozabil in pripeljal Gvidu Sturm zušnico. Na to so bili izzivači le čakali. Prišel se je reden pretep. Ljudstvo je iridentarje potisnilo iz cerkve in izročilo redarstvu, ki si je za beležilo imena razgrajčev ter jih potem izpustilo. „Mladi Pulj“ sedaj javno grozi, da bo motil vsako službo božjo, dokler ne dobi zadoščenja za zušnico. Policija je očitno na strani neodrešencev.

Iz Krasa.

k Vabilo k slavnosti, kojoj priredi v svojih prostorih dekliška šola „Elizabetišče“ v Tomaju v proslavo petdesetletnice prikazanja brezmadežne Device Marije v Lurdu in ob jednom zlate maše sv. Očeta Pija X. dne 28. maja oziroma 28. in 31. junija t. l. ob 4. uri popoldne.

Vstopnina 40 h, sedež I. vrste 1 K, II. 60 h. Preplačila se hvaležno sprejemajo za novo stavbo jubilejne gospodinjke šole v Elizabetišču.

Vspored:

1. Pesem: „Lurska Mati Božja“. 2. Prolog govori Mlekuš Adela. 3. „Lurska pastirica“, igro-

kaz v petih dejanjih. 4. Pesmi med posameznimi dejanji: „Večerni zvon“, Hladnikova; „Kje dom je moj“, Skraupova; „Mladost ni“, Laharnarjeva; „Oj hišica očetova“, Hribarjeva; „Deklica in lilija“, Foersterjeva. 5. Slava Piju X. Slika z deklamacijo, govorita Čefut U. Kristina in Cigoj Ana. 6. Popeževa himna. 7. Po dovršenem vsoporedu sledi šaljivo srečkanje z raznimi dobitki. Srečke se prodajajo po 10 h.

K obilni udeležbi vabi uljudno

Elizabetišče.

Književnost.

kn Poročilo III. slovenskega shoda v Ljubljani dne 26., 27. in 28. avgusta 1906 Govori, posveti in sklepi, uredil dr. Evgen Lampe, založila Katoliška bukvarna v Ljubljani. Cena 2 K 80 v. Ker je ta knjiga za kulturno zgodovino našega naroda velikega pomena, priporočamo jo ne le udeležencem, temveč vsem dobrohotečim Slovincem, vnetim za versko in kulturno vzgojo našega naroda.

kn Lepslovna knjižica. VI. zvezek. Mož Simone. Champol. Preložil V Levstik. — Lepslovna knjižica nam zopet podaja prevod iz francoske književnosti. „Mož Simone“ je roman ki bo s svojo mikavostjo, zanimivim razvojem in zapletkom dejanja ter s presenetljivo razvozlavo čitatelja privzal nase in njegovo pozornost od prve strani do zadnje ohranil na isti višini. „Simona“, ki se žrtvuje za svoje stariše, v nepopisnih duševnih bojih privoli v to, da jo omože z možem, ki ima strahovito razmesarjen in popačen obraz ter mora zato vedno nositi krinko, ki ga zato muči, naposled pa vsled njegove dušne plemenitosti vzljubi, je mojstrsko psihološko delo. Ravnotako vse ostale osebe v romanu. Tudi tendenca romana je prava in priporočanja vredna: povzdiguje zakon. Zato naj se knjiga omili našemu občinstvu! Cena vezani knjigi je 3 K, broširani K 1-90. Dobiva se v Katoliški bukvarni v Ljubljani.

Lepslovna knjižica. VII. zvezek. Hajdamaki. („Kobzar“ Tarasa Sevčenka. II. del.) Poem z zgodovinskim uvodom o hajdamaščini. Prevel in pojasnil Josip Abram. Str. 132. Z veseljem pozdravljamo „Hajdamake“, prevedene od izvrstnega poznavavca ukrajinskega pesništva in narodnega življenja, Josipa Abrama. To delo je ravno tako izborna uspele, kakor „Kobzar“. Točni in objektivni v kritičnem in zgodovinskem oziru so podatki o hajdamaščini v uvodu. Nujajo globok vpogled v socialnokulturne razmere na Ukrajini. Kar se prevoda tiče, j. mojstrski. Nobena posebnost originala se ni izgubila. Skoro vseskozi dobeseden je prevod in vendar zadene celo tisto čudovito muzikalčnost Sevčenkovi verzov, o kateri se zdi, da je ni mogoče reproducirati. Vsakdo, kdor se zanima za slovansko slovstvo, si bo oskrbel to delo. Stane broširano K 1-50. — Dobita se pa tudi oba zvezka „Lepslovne knjižnice“ — „Mož Simone“ in „Hajdamaki“ skupno vezana in staneta tako K 4-50. — Lepslovna knjižnica izhaja v zalogi Katoliške Bukvarne v Ljubljani.

Marijin dom.

Naša dekleta kaj rada propovedujejo, bi kdo dejal, ki opazuje družabno življenje v naših družbinah prostorih. 12. p. m. poslušale smo kar tri govornice. Ugajal je zelo govor Marije Rapotec, ki je svoje tovarišice bodrila k čednostnemu življenju. Pa tudi Uršula Brce s svojim govorom o žalostni Materi Božji in Frančiška Štrukelj o trpljenju N. J. J. K. želi sta hvala. Prav tako je ugajala Terzija Zobeč, ki je dne 20. p. m. v svojem govoru odvrčala družbenice od slabe družbe.

Pa tudi igrajo in pojejo naše družbenice, da je veselje. Pretekli nedelji imeli smo lepo ve elico. Igrala se je na našem odru mična žaloigra „Bela nedelja“. Siromašno dekle odhaja v svet za kruhom z blagoslovom svoje matere, s spominom na belo nedeljo t. j. na prvo sv. Obhajilo. V popačenem mestu se je očuvala slabih tovarišic. Kot žrtva svojega poklica umira na belo nedeljo — nedolžna. Nje lepi vzgled vpliva blagodejno na njeno izprijeno znanko. Pri šaloigri „Vbogljava služkinja“, katero je spisala naša neutrudna režiserka gdna. Hedvika Preglej, smo se pošteno nasmejale. Služkinja, ki je sicer vbogljava, a vse narobe razumeva, spravlja svojo gospodinjstvo v hude zadrege. Konec je vesel: bogata dedščina. Igri sta izvrstno vspeli. Vžitek obeh večerov povečalo je krasno petje, ki se je izvajalo troglasno pod vodstvom č.

g. M. Škabar. Pele so se v presledkih pesmi: „Ali ni zemljica krasna“, „Divja rožica“, „Kukavičica“ in „Opomin k petju“.

„Lepo je bilo“, dejalo je naše cdhajajoče občinstvo.

„A potile smo se pošteno“, bi jaz pridjala.

„O ti tesni prostori!“

Razne vesti.

r Prvo vseučilišče v Egiptu. Meseca oktobra bodo otvorili prvo vseučilišče v Kairu v Egiptu po evropskem vzoru. Domači veleposestniki so dali stavbeno zemljišče brezplačno na razpolago. Predavanja se bodo predvsem raztezala na francosko, angleško in arabsko literaturo, kakor tudi na arabsko in splošno zgodovino ter bodo brezplačna. — Dosedaj so nabrali za vseučilišni fond 200.000 K. Učitelje dobe iz Francije, Anglije, Švice in Nemčije. Poslali so že nekaj dijakov na vseučilišča v Parizu, Cambridge, Oxfordu in Leedsu nadaljevat študije, da bodo pozneje delovali kot vseučiliški profesorji.

r Jubilej tobaka. Letos bo 350 let, kar je prinesel Španec Consalvo Fernandez prvi tobak iz Amerike. — Spočetka se je uporaba tobaka slabo širila, dandanes pa žalibog puši že mnogo šolskih otrok.

r Osumljena roparja zaprta. V kopališču Lipiča na Hrvaškem so zaprli gostilničarja Krahlerja in zakonska Pavli ek, ker so na sumu, da so zastupili in oropali mladega Nemca Michelsa, ki je bil iz Monakovega pobegnili s poneverjenimi 38 tisoč markami.

r Ob ruski meji ustreljena deklica. — V Lublinici je ruska obmejna straža ustrelila neko deklico, ki je hotela prekoriniti rusko mejo, da dobi delo v Nemčiji. Njenih osem tovarišic je ušlo.

r Železniška nesreča. — Pri Dirninginu je zadela osebnostni vlak v vozove. Ubit je en delavec, ena oseba je nevarno ranjena, 37 pa lahko ranjenih.

r Grozen samoumor. — Na grozen način si je hotel končati življenje v Roveretu 74letni Mazurana. Položil je glavo na skalno razpoklino, pod skalo je pa položil razstrelivo, ki ga je zažgal. — Grozno razmesarjenega so ga odvedli v bolnišnico.

r Samoumor iz strahu pred kaznijo. Pijonir Kofler v Tridentu se je stregel z nekim desetnikom. Ker se je bal kazni, se je ustrelil.

Umor v Bremenu. — Morilec se je obesil. — V Bremenu so 29. decembra pr. leta potegnili iz vode nago žensko truplo brez glave in udov, ki so jih našli pozneje. Po sliki glave sta sestri agnoscirali v umorjeni 30 letno gospo Marijo Krütze iz Kamenca. Imenovana se je hotela izseliti v Ameriko. V Bremenu se je seznanila s kolporterjem Henrikom Haas, s katerim sta stanovala v neki krčmi, češ, da ssa zakonska, ki se hočeta 22. decembra odpeljati v Brazilijo. Nekoliko dni pred odhodom ladje je rekel Haas krčmarju, da se je žena vrnila na dom, da bi preživela praznike še pri svojih. Haas se je odpeljal. Kmalu potem so našli truplo umorjene ženske in ni bilo dvoma, da jo je umoril Haas, ki so ga vsled brzojavne zahteve zaprli v Pernambuku. Ta teden so ga imeli na parniku „Koblentz“ pripeljati v Antwerpen, kjer bi ga sprejela policija iz Bremena. Malo prej, nego je parnik prispel v pristanišče, pa se je Haas v svoji celici obesil.

Zahtevajte „Zarjo“

po vseh gostilnah in javnih lokalih!
V Trstu dobite za sedaj „Zarjo“ na prodaj v teh-le tobakarnah:

Rubnič, via sette Fontane 14
Supanz, via Vinc. Bellini 13
Frank, via Stadion 10
Hreščak, campo Belvedere 1
Bruna, via del Rivo 44
Stanič, via molin piccolo 14
Mose, via Miramar 1
Bruni, piazzetta s. Lucia 1
Grammatico, via del Bosco 1
Schmied, via delle Acque 2
Magnolo, via Belvedere 49
Skerl, pri sv. Ivanu

Knjižico „Ples“

katero je razven šest škofijskih uradnih listov (Celovec, Gorica, Ljubljana, Maribor, Poreč in Trst) priporočilo še mnogo drugih slovenskih in hrvaških listov, kar najtopleje priporočamo. Cena 70 vinarjev brez pošte. Naroča se: Uprava „Ples-a“ TRST Vincenzo Bellini 2, IV.

Obrtno in konsumno društvo Sv. Ivan

(pri cerkvi)

registrovana zadruga z omejenim poročtvom

javlja sl. občinstvu, da je svoje prostore preustrojilo v najnovejšem sloju.

Ima na razpolago veliko dvorano v pritličju, n. j. modernejši pivski sa'on ter tri sobe rezervirane za krstv poroke in društvene sestanke.

Toči domačevino, istrsko črno, belo vipavsko, kraški teran in refošk v buteljkah.

Za obilni obisk se priporoča: Načelnštvo.

Slovenski Marijin Dom v Trstu.

Slovinci in Slovenke pošiljajte prispevke č. g. blagajniku - tajniku Andreju Zink, duhovnik, Trst (nova cerkev Sv. Vincenca).

Svetko Flanibal Škerl

Trst, Sv. Ivan.

priporoča svojo bogato založeno prodajalnico jestvin in pekarno.

Pošilja na deželo tudi poštne pošiljatve od 5 K. naprej.

Posebno se priporoča čč. duhovščini.

Kupite čevlje

— pri poštenem slovenskem čevljarskem mojstru —

Josipu Stantič

TRST — ulica Rosario št. 2 — TRST
(pri cerkvi sv. Petra v starem mestu.)

— Ta mojster vam postreže po domače, —
z najboljšimi čevlji in po nizki ceni.

Josip Rože

Trst - mizar ki mojs'er - Trst

Via Giulia. — Telefon št. 1971.

Izdeluje in popravlja vsakovrstna stavbinska in druga mizarska dela. Posojuje tudi različne odre in scenerije za vsako igro ali koncert. Postrežba točna. Cene jako nizke.

Zavod sv. Nikolaja v Trstu

Via Farneto 18, II. nadstr.

Kdorkoli ima kaj usmiljenja in krščanske ljubezni, bode gotovo kaj pripomogel za to velevažno zavetišče za brezposelne služkinje.

ZALOGA

likerjev v sodčkih in buteljkah

JAKOB PERHAYC

TRST — Via delle Acque — TRST

Veliki izbor

vsakovrstnih najfinejših in starih vin v buteljkah.

Postrežba točna. — Cene zmerne. — Se priporoča svojim rojakom za naročbe bodisi na debelo ali na drobno za razne slavnosti, poroke, krste, družinska pogoščenja itd. — Za poletni čas se priporoča malinovec in tamarindo.

Trgovsko-obrtna zadruga

Via S. Francesco d'Assisi št. 2, I. r. V TRSTU Via S. Francesco d'Assisi št. 2, I. n.

kjer je bila prej „Tržaška posojilnica in hranilnica“. — Telefon št. 16-04.

Poštno hranilnični račun 74679.

Sprejema hranilne vloge od vsakogar, tudi če ni član, in je obrestuje po 5% Sprejema tudi vloge po 1 K na teden, tako da se po 260 tednih dob 300 K

Sprejema hranilne knjižice tujih zavodov, in je realizuje ne da se bi obrestovanje pretrgalo. — Daje v najem hranilne pušice, katere so najprimernejše sredstvo za varčevanje v družinah — posebno pa, pri nedoraslih. Hranilne pušice se odpirajo le v uradu. — Deleži so po 20 K in po 2 K.

Nadaljna pojasnila se dajejo v uradu med uradnimi urami, ki so: ob delavnikih od 9—12 d. in 3—5 p. Trgovsko-obrtna zadruga v Trstu registrovana zadruga z neomejenim jamstvom.

LJUDSKA POSOJILNICA IN HRANILNICA

za tržaško občino pri Sv. Ivanu pri Trstu.

Registrowana zadruga z neomejeno zavezo

Sprejema hranilne vloge tudi od neudov in jih obrestuje po

4 1/2%

Davke plača hranilnica sama. Za varnost vlog jamčijo udje

(350) z vsem svojim premoženjem v znesku približno tri milijone kron.

Za večje vloge se tudi dajo višje obresti po ustmenem pogovoru s stranko. — Hranilnica in posojilnica je pod nadzorstvom svetoivanske duhovščine. — Vsak krščansko misleč Slovenec naj vlaga svoj denar le pri Ljudski hranilnici in posojilnici pri sv. Ivanu pri Trstu.

Razširjajte in priporočajte „ZARJO“